

[Jørgen Jørgensen.]

til det ærede Medlem, at dengang han og hans Parti var med til at gennemføre Indlaansrentens Nedsættelse i Banker og Sparekasser, da var det formentlig ud fra det Synspunkt, at dette var Grundlaget for, at den almindelige Rentesænkning kunde gennemføres. Hvis det ærede Medlems Synspunkter om, at Rentemarkedet alene var bestemmende for et lavt Renteniveau, var rigtige, saa var jo ogsaa Mulighederne for dette Renteniveau til Stede før 1933 paa samme Maade som efter den 15. Juli dette Aar, naar Renteloven efter det, der nu er sket, formentlig ophører. Det, man tilstræbte ved Fastsættelsen af Indlaansrenten i 1933, var fra Lovgivningsmagtens Side at skride ind over for den, som man dengang var enig om, for høje Rente, som Erhvervs livet under de givne Forhold ikke kunde bære. Den Dag, Renteloven bortfalder, kan det ærede Medlem give lige saa mange Forklaringer, han vil, saa er Grundlaget borte, i hvert Fald i væsentlig Grad forringet og vanskeligt senere at tilvejebringe for at føre den Rentepolitik videre, som Venstre indtil denne Dag har været enig med os om burde føres. Det ærede Medlem fastslaar nu igen, at Venstre ikke er bundet ved Aftalen med de Konservative — at Renteloven skulde bortfalde den 15. Juli —, hvis Forholdene nødvendiggør, at der stadig foretages noget paa dette Omraade fra Lovgivningsmagtens Side. Men naar det ærede Medlem her har erklæret, at hvis der ikke indtræffer særlige Ting, vil der ikke være Anledning til at tage Spørgsmaalet op — og dette maa formentlig betyde, at der paa nuværende Stade, med de Vilkaar for Erhvervs livet, som i Dag findes, vil der ikke efter Venstres og de Konservatives Opfattelse være Grundlag for at tage Spørgsmaalet op igen, selv om Renten efter den 15. Juli stiger i væsentlig Grad —, saa siger jeg: Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem vil fragaa, at der nu er sket en fuldkommen Vending fra den Stilling, Venstre har taget til Renten tidligere, og hvis man yderligere skulde være i Tvivl, peger jeg kun paa den ene Kendsgerning, at i Dag staar Det konservative Folkeparti med fuld Tilslutning til den Politik, Venstre paa dette Omraade nu fører. Hvis man ønsker nogen nærmere Dokumentation af, at Venstre har ændret sin Stilling, saa tænk paa, hvordan Venstres Stilling er over for Det konservative Folkeparti i Dag; og hvordan den har været i de Aar, hvor Rentespørgsmaalet har været drøftet her paa Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til den højtærede Statsminister vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, Statsministerens Udtalelse om, at der maaske senere kan komme Mulighed for Konverteringens Genoptagelse, skulde være faldet. Jeg tror, at man, saaledes som Stillingen er nu, og saaledes som dette Spørgsmaal har været behandlet i snart to Aar, maa erkende, at efter den Smule Konvertering, man fik gennemført, er Planerne om en stor Konvertering brudt sammen, og der er ingen Mulighed for en videre Optagelse af dem, og saa vil det være skadeligt for Erhvervs livet, om man foregøgler det noget saadant.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen vendte sig i sin første Tale imod, at man talte om Konverteringens Stranding, og det er der jo i og for sig ikke nogen Bemærkninger at føje til. Men saa vendte han sig mod mig og sagde, at Landbruget ønskede ikke Ordninger; Landbruget, og navnlig det Landbrug, det ærede Medlem repræsenterer, var i og for sig meget imod Ordninger af den ene eller den anden Art. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvordan er det med Svineordningen? Man har vel Lov til at sige, at det Landbrug, det ærede Medlem i ganske særlig Grad interesserer sig for, hviler økonomisk i høj Grad paa den Svineordning, der er truffet.

Til det ærede Medlem Hr. Krag vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, der efter de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte om Renten i Tiden indtil 15. Juli og om Renten efter 15. Juli, vil opstaa Tvivl mellem det ærede Medlem og mig. Hver udtrykker det jo paa sin Maade, jeg udtrykker det saaledes — det kan godt være, det i en vis Henseende er videregaaende end det ærede Medlems egne Udtalelser —, at der kan naturligvis inden 15. Juli ske Begivenheder, saa det ærede Medlem med Rette kan sige, at han har Ret til, ogsaa efter vor Aftale, at være med til at foretage Indgreb. Det er ligetil, men det er klart, at hvis Forholdene er nogenlunde de samme, hvis de store Begivenheder ikke sker; hvis voldsomme Virkninger ikke indtræffer, skal vi nu efter i to Aar at have haft en Rentemaksimal over i frie Forhold paa dette Omraade, haabende, som vi beggør det, at Erhvervs livet kan tage disse frie Forhold og kende sit Ansvar derunder.